

de coloració de la dita membrana: amunt clara i abaix fosca. Fent moviments amb el cap, varia la direcció d'aquell nivell i per lo mateix de la linia. Quan a través de la trompa s pot enviar aire, se noten uns extertors particulars, com sub-crepitants, escoltant convenientment l'oido malalt.

La varietat seca sembla esser patrimoni dels arthritics: és freqüent en els adults i vells. Comença com l'anterior, és a dir, per lleugera sordera; però aquí l'avenç és constant, anant sempre augmentant i sense que s presentin dolors. En el curs d'aquesta sordera apareixen aitals particularitats, que han fet creure als especialistes, i entre ells a Ladreit de Lacharrière, que no tarda en produir-se l'anquilosi dels ossets. Un exemple d'elles és que l pacient sent millor en mig de sorolls, anant en el tren, etc.; un altre que tal vegada sentirà bastant bé l tic-tac d'un rellotge i en cambi no podrà seguir una conversa entre varies persones. Després ja s veu atormentat el malalt per xiulets i sorolls de tota mena, que augmenten sos sofriments. El tymjà, en aqueixa forma d'otiti chronica, está engroixit, és de color gris groguenc, formant concavitat i sortint molt a fóra l manec del martell; ha desaparegut el triangul lluminós; els moviments del tymjà no són prou lliures per causa de les adherencies interiors. La trompa acostuma a estar bastant permeable i pot esser en alguns punts més estreta que ordinariament.

L'otiti mitja aguda se veu am més freqüència entre criatures i joves que entre persones de major edat. Algunes vegades és primitiva, i allavors és produida per l'acció d'un traumatisme, o del fret, o per l'injecció d'algun liquid irritant, etc. Però lo més comú és que siga consecutiva, i en aital cas pot esser motivada per una malaltia eruptiva o infecciosa, per la propagació d'una pharyngiti, d'una otiti externa, etc.

L'inflamació chronica de la caixa prové d'iguals causes que l'aguda: quasi sempre és expressió d'un estat general (tuberculosi, herpetisme, syphilis). D'aquí ve la freqüència i tenacitat tant gran d'eixa afecció i que alguns autors admetin i senyalin a l'herencia com una causa de sa producció.

Se veu am freqüència confondre l'otiti mitja aguda amb una myringiti, o siga l'inflamació del tymjà; més la distinció és possible i fins facil recordant que quasi sempre la myringiti va acompanyada o segueix a l'otiti externa, quina afecció s'ha propagat pel conducte auditiu fins a invadir el tymjà. Però quan no existeix ni ha sigut abans aquesta ultima, ja s tenen